

paa den Maade, som det er gjort her, maa jeg altsaa være imod, ikke mindst af Hensyn til Præsterne, og ikke mindst af Hensyn til, at det vil vanskeliggøre Forholdet mellem Præsterne og den Befolkning, de skal leve iblandt. Der er saa sandt nok af Sten i Forvejen; man behøver ikke af en Slags Velyillie at lægge flere dør.

Johannes Lou: Det ærede Medlem Hr. Kammersgaard sluttede sit Indlæg med at sige, at han ikke vilde gøre det vanskeligere for Præsterne at leve mellem den Befolkning, som de til daglig skal leve iblandt. Men det er jo netop det, Menighedsraadene Gang paa Gang har udtrykt igennem deres Skrivelser: vi, Befolkningen, Præsten lever iblandt, finder Præsternes Lønning alt for lille. Og derfor kan jeg altsaa ligesom det ærede Medlem Hr. Kammersgaard tilsige Ministeren vor velvilligste Støtte til en reel Lønningsforbedring for Præsterne her i Danmark. Hvis den højtærede Minister tror, at vi skulde kunne gaa med til de Enkeltheder, der er præsteret i dette Lovforslag, tror jeg, at det vil blive en Fejltagelse. Og det er allerede en Fejltagelse alene af den Grund, at den højtærede Minister har bygget hele dette Lovforslag op paa Forsørgertillæget. Den højtærede Minister maa jo have hørt, hvilken Skæbne dette vidunderlige Forsørgertillæg har faaet her i den danske Rigsdag; nu, 2 Maaneder efter, kommer han og bygger et Lovforslag op paa et Forsørgertillæg, om hvilket man paa Forhaand ved, at det bliver strøget, gaar væk, ikke eksisterer mere. Det mener jeg er lidt for farligt, og det gælder det om at afbøde. I det Øjeblik dette Forsørgertillæg er faldet bort, hvad saa? Staar saa den højtærede Minister med et nyt Forslag, parat til direkte at sige: Vi maa sørge for, at de økonomiske Kaar for Præsterne bliver af en saadan Art, at det dog er muligt at være til, at være Præst, ogsaa i økonomisk Henseende.

Det ærede Medlem Hr. Povlsen var inde paa, at jeg havde omtalt denne Lønningskommissions Lovforslag; og det kan heller ikke fragaas, at den Lønningslov, der blev gennemført for Præsterne i 1919, var et Fremskridt i Forhold til de Kaar, de tidligere havde siddet i. Det var en Lønningslov, som omfattede alle de 44 000 Tjenestemænd; om end for sent erkender vi, at den Sammenligning ikke kan drages, som er blevet draget, for Eksempel

mellem Præster og Adjunkter; thi der er ikke Spor af Mening i, at en ung Adjunkt og en Sognepræst skal have samme Løn. Den Sammenligning maa man ikke og kan man ikke drage, og den drager man heller ikke længere.

Den højtærede Kirkeminister var inde paa de københavnske Præsters Forhold; og under hele dette Foredrag bedyrede han jo, at de blev nedskaaret, og at de blev nedskaaret i Lighed med alle de øvrige Tjenestemænd. Men her er jo netop et Forhold, som jeg ikke kan forstaa den højtærede Kirkeminister kan være med til: Kapellanlønningerne og de forfærdelige Boligforhold, som Kapellanerne er ude for, thi det er overhovedet ganske umuligt for dem at leve, saaledes som det er nu. Alle ærede Ordførere har været inde paa en Omtale af Præsteboligerne; men vi har jo ogsaa set store Præstegaarde blive bygget, efter at det er blevet bestemt, at Præstegaardene skulde gøres mindre, ja, vi har endogsaa set, at en af de allerstørste Præstegaarde i Kongeriget, da den skulde fornyes, blev gjort $1\frac{1}{2}$ Gang saa stor. Det er den Slags Ting, som gør, at Præsteboligspørgsmaalet virkelig maa undersøges grundigt i det Udvalg, der nu skal ned sættes. Den højtærede Kirkeminister sagde, at han vilde generalisere Forskellen mellem Lønningerne for henholdsvis den ugifte og den gifte med de forskellige Alderstillæg; men jeg forstaaer slet ikke, at man fra Ministeriets Side kan gøre det. Det bliver sagt, at med et Forsørgertillæg for indtil tre Børn vil i Almindelighed den nuværende Forskel blive udlignet. Men hvis vi tager som Eksempel en Præstelønning efter § 3 med to Alderstillæg, saa vil vi se, at denne Præst mister 118 Kr. 60 Ø.; tager vi derimod en Præst, der er lønnet efter § 5 under de samme Forhold, vil vi se, at han tjener 4 Kr. 40 Ø. ved den foreslaaede Ordning. Det samme Forhold finder Sted ved det sidste Tillæg, her kan der heller aldrig blive Tale om en Forhøjelse fra 100 til 200 Kr. i al Almindelighed, thi en Lønning efter § 3 med to Tillæg giver vedkommende Præst en Forhøjelse paa 1 Kr. 40 Ø. Nej, man kan ikke generalisere her, og det behøver man heller ikke.

Alle vi tre andre Ordførere blev jo slaaet i Hartkorn med Venstres ærede Ordfører, da det drejede sig om Præsternes almindelige Stilling, men jeg tror, at den højtærede Kirkeminister kan naa meget langt, hvis han sætter sig i Forbindelse